

Мальовані рибки (збірки)

Віктор Терен

МАЛЬОВАНІ РИБКИ

(Збірка віршів для дітей)

ЧЕРЕПАХИ

В понеділок черепахам
Захотілось до ставка.
Черепахам-нечупарам
До тепленького ставка.

Не барились черепахи —
У вівторок і пішли.
Топи-топи, чапи-чапи,
Покупатися пішли.

Середа... Уже підходять
Черепахи до воріт.
Ну й проворні! Вже підходять
Черепахи до воріт.

А в четвер були надвечір
Аж ген-ген, за ворітьми!
Денчі, венчі,
дивні речі —
Аж ген-ген, за ворітьми!

Натомились, находились,
— Тому в п'ятницю весь день
Відпочили, як годилось,
В холодочку цілий день.

Прямо зранку черепахи
У суботу знову йдуть!
Черепахи-горопахи
У суботу знову йдуть!

І таки б дійшли в неділю,
Тільки прикрість отака —
Доки йшли, перехотілось
Черепам до ставка.

* * *

ЯК ДОЇХАТЬ ДО ПОЛТАВИ?

Два трамвайчики питали:
— Як доїхати до Полтави?

Ми сказали їм:
— Це поруч!
Трохи візьмемо праворуч,
І пряменько понад плотом
До ставка... А потім, потім...

— Ой, замерзнем біля ставу!
Так не встигнемо в Полтаву!

— Ну гаразд... Є шлях інакший:
За отавою — ромашки.
І уже по ліву руку
Обминіть вербу протрухлу...

— Ой, заблудимось в отаві!
Не побудемо в Полтаві...

Кажем знову:
— То, можливо,
Їдьте прямо до ожини?
А тоді все низом, низом,
Ліс побачите... За лісом...

— В лісі повзають удави,
Нас не пустять до Полтави!
Так не зрушили нітрохи,
Перебрали всі дороги.

І питали,

Все питали:

— Як доїхать до Полтави?

* * *

ВІДВАЖНИЙ ПЕНЬ

Були дощі колючі,
Та висвітлився день...
Стояв собі в калюжі
І що надумав
пень?

Надумав стать корабликом, а може, кораблем!
А я кажу: сидів би вже, коли вродився пнем!

— Прощай, низинко рідна!
— Прощайте, береги! —
Порвав міцне коріння,
Як довгі ланцюги...

Ти глянь—пливе! Таки пливе старий обдертий пень!
Ну я скажу: і справді він Пилип із конопель!

А море то блакитне,
То блискавки руді...
Ще трохи — перекине,
Потопить у воді.

Загине пень, розсиплеться — ну, звісно, телепень!
А я ж казав: сиди собі,— так він анітелень!

То хто це там без страху
Так веслами гребе?
Жуки, жучки, мурахи
Рятують корабель!

Щось тягнуть, забивають, сокирки — дзень-дзелень!
Ну я скажу: команду зібрав сосновий пень!

Поставили вітрило

І далі попливли...
Були вони в Австралії,
Відкрили острови...

Акули не злякалися, ні шторму, ані злив!
А я ж казав: хоробрий пень! І добре, що поплив!

* * *

ОЙ ДЖМЕЛИКУ-ДЖМЕЛКУ

Ой джмелину-джмелку,
Літай помаленьку!

Літай помалечку,
Не сідай на стежку!

Там бігає близько
Мурашине військо.
У дудочки трубить,
На тебе наступить!..

А сідай скраєчку
На дрібненьку гречку.

* * *

ПІВНИКИ-РОЗБІЙНИКИ

Он півники-розбійники вийшли на подвір'я,
Обвішались шаблями з блискучого пір'я.

І лякали, і співали! Аж раптом замовкли:
На подвір'я випав дощ — і шаблі промокли.

Ті півники-розбійники ходять біля хати —
Як висохнуть шабельки, будуть ще лякати.

* * *

НЕ ЗАБУДЬ!

Ще малий, але ж сміливець —
Сам біжить у гай...
Ти, мій хлопче, українець —
Те запам'ятай.

Ще мала, а по барвінок
Вже ходила в гай...
Ти, дівчатко, українка —
Тож не забувай.

Вирина стежина рідна
З теплої трави...
Мати наша — Україна,
Не забудьте ви.

* * *

РІДНА МОВА

Як-то гарно, любі діти,
У вікно вам виглядати!
В ньому все: тополі, квіти,
Шлях і сонце біля хати.

На оте вікно ранкове,
Що голівки ваші гріє,
Схожа наша рідна мова,
Цілий світ вона відкриє.

Бережіть її, малята,
Як своє віконце миле,
Що колись до нього мати
Піднесла вас,
посадила...

* * *

ЗВІРІ НА ЯЛИНЦІ

Ой, які суворі
звірі паперові!

Водять їх на ниточках навколо
ялинки
сміливі снігурки в білих пеле-
ринках.

Надто ті вовчиська!
Он їх ціла низка!

Топчуться, гуляють,
На ліс поглядають.

* * *

ЖАЛИВА

Кожну весну оживає
жалива,

налітає в жаливу
комашва,

дуже добре комашві
в жаливі —

всі наїдені, здорові
і живі!

* * *

ХТО ЦЕ?

Ой, а хто це біля хати?
Та й забрьоханий, вухатий,—
Ну й страшко!
Вдень гасає моріжком,
Вечором лякає жаб —
Жах!

А який хоробрий! Хто ще
Так гарчить, усіх ляка?
Та лишень закапа дощик,

Як зіщулиться й тіка...

* * *

МАЛЬОВАНІ РИБКИ

Трипки-дрибки,
Мальовані рибки!

Якось на папері
Хвостиком змахнули,
Випливли за двері.

Дрибки-трипки,
Не пустуйте, рибки!

Ту, найбільшу, слухайте,
Моря не розхлюпайте!

* * *

ОСІННІ ДЖУНГЛІ

Висохлі, пожухлі
споришеві
джунглі.

Носороги-рогачі,
мурашині леви,
де ховалися вночі?
Полювали
де ви?

Довго сохнуть край дороги
бур'янці-дерева.
Дуже
мерзнуть носороги,
леви — ледве-ледве.

* * *

ОСІНЬ

Вітер з пожовклим листком
Грається в котика-мишки.
То поженеться біжком,
То підкрадається нишком.

Ну, а коли спійма,
Буде, дітки,
Зима.

* * *

ДІД МОРОЗ

Дід Мороз нам всього приберіг,
Все роздав — і ступив за поріг.
А його дітвора
Не пускає з двора:
— Ти, дідусю, гостюй цілий рік!

Будеш з нами ходить по гриби,
Будеш з річки тягти коропи,
Жартувати в гурті
І ганяти котів —
Залишайся, що хочеш роби!

Дід погодивсь ходять по гриби
І тягати важкі коропи...
А ганяти котів
Він чомусь не схотів —
Та й пішов за високі горби...

* * *

СКОРОМОВКИ

А скажи-но швидко:
"Жала бджола житко".

* * *

Старому сому везли солому —
Нащо солома старому сому?

* * *

Розбіглися по росі смугасті поросята...

* * *

За горою, біля броду,
Обгороджений город.
Барабанять по городу
Бараболя та горох!